

6 sierpnia. Święto Przemienienia Pańskiego. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Dn 7, 9-10. 13-14) Patrzałem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła — płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał sprzed Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi. Patrzałem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

(Dn 7, 9-10. 13-14)

Patrzałem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła — płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał sprzed Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi. Patrzałem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

(Ps 97, 1-2. 5-6. 9)

REFREN: Pan wywyższony króluje nad ziemią

Pan króluje, wesel się, ziemio,
radujcie się, liczne wyspy!
Obłok i ciemność wokół Niego,
prawo i sprawiedliwość podstawą Jego tronu.

Góry jak wosk topnieją przed obliczem Pana,
przed obliczem władcy całej ziemi.
Jego sprawiedliwość rozgłaszają niebiosy,
a wszystkie ludy widzą Jego chwałę.

Ponad całą ziemię
Tyś bowiem wywyższony
i nieskończenie wyższy
ponad wszystkich bogów.

(Mt 17, 5c)

To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego
słuchajcie.

(Łk 9, 28b-36)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się
modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego
odzienie stało się lśniaco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim.
Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego

odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeni Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim. Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: „Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; złękli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn wybrany, Jego słuchajcie”. W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmili o tym, co widzieli.

Komentarz:

To nie przypadek, że na Górze Przemienienia rozmawiali z Jezusem Mojżesz i Eliaz. W Starym Testamencie czytamy, że zarówno Mojżesz, jak Eliaz rozmawiali z Bogiem na Górze Synaj, nazywanej też Górą Horeb. To właśnie na tej górze Mojżesz otrzymał od Boga dziesięcioro przykazań. Również na tej górze Eliaz przeżył słynną teofanię, kiedy to po bardzo gwałtownych zjawiskach przyrody Bóg objawił mu się w cichym, łagodnym wietrzyku. Otóż na Górze Przemienienia Mojżesz i Eliaz spotkali się z tym samym Bogiem prawdziwym i wszechmocnym, z którym spotkali się i rozmawiali podczas swego doczesnego życia.

Bardzo wiele się od tamtego czasu zmieniło. Stała się rzecz trudna do uwierzenia, przekraczająca wyobraźnię, a przecież stała się naprawdę. Mianowicie sam Bóg prawdziwy, Jednorodzony Syn Przedwiecznego Ojca, stał się człowiekiem. Tak wiele jesteśmy warci w oczach Boga, tak

bardzo przez Niego ukochani. Mojżesz i Eliasz rozmawiają na Górze Przemienienia z Bogiem, który przyjął ludzką naturę i stał się jednym z nas.

Ewangelista Łukasz zapisał, że rozmawiali z Nim o Jego odejściu, jakie miało się dokonać w Jerozolimie. Dla kochającego Boga byliśmy warci nie tylko tego, żeby Syn Boży stał się Synem Człowieczym, ale również tego, żeby umarł za nas na krzyżu.

Obecność Mojżesza i Eliasza w wydarzeniu przemienienia Pańskiego podkreśla tajemnicę zstąpienia Boga do nas, ludzi, tajemnicę przygotowywaną przez całe dzieje Starego Testamentu i urzeczywistnioną w Jezusie Chrystusie.

Natomiast głos Ojca Przedwiecznego wskazuje na tajemnicę jakby odwrotną, na tajemnicę naszego wstępowania do Boga. „Oto mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!” „Słuchajcie Go, idźcie za Nim — powiada Ojciec Przedwieczny — On jest przewodnikiem waszego zbawienia! Słuchajcie Go, bo On jest Drogą, Prawdą i Życiem! Przychodźcie do Niego, bo On tak was ukochał, że dla was przeszedł przez mękę i krzyż! Dajcie Mu się prowadzić i doprowadzić do Przedwiecznego Ojca!”